

som tilfældet var for den nærmest foregående sags vedkommende.

Ifølge lovens hovedbestemmelse kan kommunalbestyrelsen foretage regulering af bebyggelsen på ejendomme, der drives som landbrug (herunder landarbejderboliger), frøavl, skovbrug, gartneri, frugtplantager, fiskeri eller hønserier, idet det kan fastsættes, at der på disse kun må opføres bygninger til brug for de nævnte formål, samt funktionærboliger i tilslutning til eksisterende virksomheder og bygninger, der på lignende måde som forannævnte tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller beboelse.

For at fremme samordningen af byplanlægningen indenfor et område omfattende flere kommuner bemyndiger loven dernæst ministeren for byggeri og boligvæsen til efter indhentet erklæring fra de interesserede kommunalbestyrelser, herunder vedkommende amtsråd, at nedsætte udvalg til at bistå kommunerne ved udarbejdelsen af de fornødne by- og markplaner. Såfremt der ikke opnås enighed om planernes omfang eller nærmere indhold mellem de pågældende kommuner, træffes endelig afgørelse af byplannævnet.

Ministeren for byggeri og boligvæsen bestemmer, på hvilken måde de med samordningen forbundne udgifter fordeles mellem statskassen, vedkommende kommuner og amtsråd.

Angående *byplannævnet* indeholder loven følgende bestemmelser (ændret affattelse af byplanlovens § 4):

„Byplannævnet har to afdelinger: en (hovedstadsafdelingen) for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner og samtlige kommuner i Københavns amtsrådsreds samt Hørsholm, Birkerød og Farum kommuner, og en (provinssafdelingen) for den øvrige del af landet.

Med samtykke fra begge afdelinger kan ministeren for byggeri og boligvæsen overføre en kommune eller en del af en sådan fra en af afdelingerne til en anden.

Byplannævnets hovedstadsafdeling består af 14 medlemmer, hvoraf formanden udpeges af ministeren for byggeri og boligvæsen. Af de øvrige medlemmer udpeger København